

tænke mig, at en saadan Bestemmelse som denne i det hele og store kunde komme de koldblodige Dyr til Nytte, om jeg maa udtrykke mig saaledes, men selv den tror jeg ikke vil slaa til, fordi jeg mener, at den Beskyttelse, der i alt Fald her er Tale om, er en saadan, som ligger den almindelige daglige Praksis, den almindelige daglige Opfattelse altfor fjern. Den spiller ikke ind i det daglige Liv, mærkes ikke af Folk i det hele, saa at der af den Grund ikke vil kunne udøves nogen videre Indflydelse paa Opinionen. Jeg vil sige, at dersom man f. Eks. i en Jufferlov forbød en vis Fangstmaade, fordi man fandt, at den medførte for store Lidelser for Dyrene, vilde det have meget mere Indflydelse paa den almindelige Opinion, thi det vilde være et Forbud, der vilde komme ganske anderledes ned i Befolkningen, som vilde føles af alle og som for saa vidt kunde tænkes at ville vække en vis Eftertanke med Hensyn til, om man ogsaa virkelig burde benytte denne Metode. Men den Indskrænkning, som her er Tale om, og som i Grunden er mere formel end reel, er en Indskrænkning, hvis Eksistens vil blive den overvejende Del af Befolkningen aldeles ubekendt, den vil ikke føles i noget Jufferleje eller noget Skøften og vil maasse slet ikke komme til Folks Kundskab. Derfor tror jeg heller ikke en Gang, at denne Bestemmelse vil kunne give noget Stød til at vække Opinionen i Retning af at omgaa mere humanit, eller hvad man nu vil kalde det, med de koldblodige Dyr, og naar der saa dog altid er Fare for og en meget nærliggende Fare for, at det kunde lægge Lovforslaget en Sten i Vejen paa dets senere Gang, tror jeg ikke, at det er klogt at fastholde disse Endringsforslag, og jeg vil derfor i Henhold til den sidste ærede Talers Ytringer sige, at jeg tror, det vilde være ønskeligt, om de ærede Forslagsstillere vilde lade være at kaste dette Spørgsmaal ind i Debatten og tage deres Endringsforslag tilbage.

Th. Nielsen: Ja, jeg kan ikke erkende, at Endringsforslagene have en saa ringe Betydning, som den ærede Justitsminister mener de have; men selv om den ikke er stor, saa maa de ærede Herrer og ogsaa den ærede Justitsminister til Gengæld indrømme, at Videnskaben lægge de ikke Spor af Hindringer i Vejen for. Og er Betydningen ringe, er den Skade, de gøre Videnskaben, ingen, saa at disse to Ting nok kunne staa lige overfor hinanden. Jeg maa fremdeles fastholde og være af den Mening, at den Maade, hvorpaa Forslaget stiller de kold-

blodige Dyr her, tillendegiver egentlig, at denne Del af den levende Skabning er paa en Maade stillet udenfor al Ret — ja, undskyld, at jeg bruger dette Udtryk, det er ikke for at optage Debatten om Dyrenes Ret eller Ikke-Ret, at jeg bruger det — jeg kan maasse sige, at man stiller dem næsten udenfor den humane Følelse. Jeg vil dog bemærke, at vil man her fremføre, at Dyrenes Lidelser ere ringe, er det dog sikkert nok, at Synet af den Maade, hvorpaa de haandteres og navnlig haandteres af Drengene og unge Menneſter, ja vist ogsaa af unge studerende, dog ikke er stiftet til at udvikle den humane Følelse. Uagtet jeg altsaa har den Opfattelse — og jeg taler her naturligvis paa mine Medforslagsstilleres Vegne — at Forslagene i ingen Henseende kunne gøre Skade, men tværtimod endog saa Gavn, om ikke megen, saa dog nogen, saa skal jeg dog, da vi erkende, at Udvalget har indbefømt vore Ønsker, saa vi ere bleve enige om en særlig Affattelse af Lovforslaget, og da det jo langt fra kan være vor Opgave, men er ganske imod vort Ønske at lægge Lovforslaget Hindringer i Vejen — paa Mindretallets Vegne tage Endringsforslagene under Nr. 1 og 2 tilbage.

Formanden: Efter Forretningsordenen maa jeg spørge, om nogen vil optage de saaledes tilbagetagne Endringsforslag? (Ophold). Da dette ikke er Tilfældet, ere de bortfaldne.

Da ingen yderligere ønskede at ytre sig, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning.

Endringsforslag til § 2 af Udvalget: I sidste Stykkes 2den Linie sættes i Stedet for „Protokol“: „Journal“.

vedtoges uden Afstemning.

Derefter sættes Lovforslaget i dets Helhed under Forhandling.

Da ingen begærede Ordet, gik man straks til Afstemning, hvorved

Lovforslaget (se Tillæg C) vedtoges enstemmig med 45 Stemmer.

Formanden: Sagen gaar nu til Folketinget for at fremmes der.